

הבעל שם טוב

פרשת וישב

ב' נסלו, תשפ"ה

- לע"נ: סאמי שמואל בן רוזה
- דיאגו גבריאלי בן דניאלה ז"ל
- משפחת מעדני גורמה
- לע"נ ר' אורי חנניה בן מרים זצ"ל
- לע"נ ר' מסעוד בר סעדה זצ"ל

גיליון לשבת קודש עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א

מופץ בכ-15,000 עותקים

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

שלוה? לא בשבילך

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען" אומר רש"י: ביקש יעקב לישב בשלוה קפץ עליו רוגזו של יוסף ...

אמר הקב"ה לא די לצדיקים מה שמתוקן להם לעוה"ב אלא שמבקשים לישב בשלוה בעוה"ז מיד קפץ עליו רוגזו של יוסף.

צריך להבין מה רע או מה כל כך בעייתי כשביקש יעקב לישב בשלוה הרי הוא רצה לישב בשלוה כדי לעסוק בתורה ובעבודת ה' מתוך ישוב הדעת.

ידוע שהסבא מקלם העמיד בראש כל המעלות את 'מנוחת הנפש'. ביקש יעקב לישב בשלוה. כלומר קצת מנוחת הנפש, קצת רגיעות כדי שהמחשבה תהיה פנויה לעבודת ה'. מה פירוש קפץ עליו רוגזו של יוסף?

כתוב כאן יסוד ענק בעבודת ה': 'יוסף' - יוסף הצדיק - זו 'תוספת', להיות מוסיף והולך בעבודת ה'.

אין כזה דבר שאדם יוסיף בעבודת ה' בלי "רוגזו" של יוסף-רוגזו זה מלחמה! חז"ל אומרים במסכת ברכות לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר רע.

אומר רש"י מה זה ירגיז? יערוך איתו מלחמה תמיד. 'ירגיז' זה מלחמה, ולכן רוגזו של יוסף = מלחמתו של יוסף.

פירושו של דבר: זה נכון שאם יעקב ישב בשלוה הוא יוכל לשבת וללמוד בהתמדה עצומה אבל הוא לא "יוסף" הוא לא יתקדם ככה.

אדם שלא עובר 'רוגזו' אין לו מלחמה ואין יוסף! אין תוספת! אתה תשאר באותו מקום ולא תתקדם. דווקא המעברים של האדם הם אלה שמביאים אותו ל'יוסף'.

שבת שלום, הר' אהרון צור

וקשיים בחוץ. שילוב של אברהם ויצחק. "ביקש יעקב לישב בשלוה, קפץ עליו רגזו של יוסף", ה' רומז ליעקב, אני לא רוצה שתהיה ב"מגורי אביו", אני רוצה שתהיה "בארץ כנען", כנעו למה שאני דורש ממך, שתהיה מידת תפארת. ועכשיו רצוני ממך שתדד למקום נמוך של קושי ומשם תעבוד אותי.

עם ישראל מכונה על שמו של יעקב אבינו "ישראל", ולא עם אברהם או יצחק, לכל יהודי יש מצבים משתנים בחיים. לפעמים רוצים ממך לשבת וללמוד תורה, להעמיק בעבודה פנימית, ויש מצבים שאתה צריך להתמודד עם כל מיני ניסיונות והתמודדויות לא נעימות. עם כל מיני דמויות כ"עשו" ו"לבן" למיניהם, ואי אפשר להתחמק מזה, זה התפקיד שלך, להיות בארץ כנען, "כנעו" לניסיונות שה' מביא לך, ובכל מצב לעבדו כרצונו.

הכל מאת השם

והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה... והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי (לז, ז, ט)

שני החלומות של יוסף מתארים שהוא יהיה מעל אחיו והם ישתחוו לו, ואם כן מדוע נשנה הדבר בדוגמאות שונות 'אלומות - שמש ירח וכוכבים'. ה'בית הלוי' מבאר שבחלום הראשון נאמר לו שיהיה גדול מאחיו בעושר ובהצלחת העולם הזה, ואחיו יהיו נצרכים לו ללחם ולפרנסה, ובחלום השני הראו לו את יתרונו עליהם בעייני רוחניות - שהוא יהיה המרכז והמשפיע גם ברוחניות - צדיק יסוד עולם. ובזכות מה זוכה יוסף להיות צינור שדרכו עובר השפע בשמיית וברוחנית?

ונראה לומר בס"ד שבחלום הראשון אומר יוסף "אני לוקח את כל העשייה שלי ומעלה אותה כלפי שמיא. איני זוקף את היותי אדם מצליח ומוכשר לעצמי, אלא מאמין אני שהכל מאת ה'.

וגם ברוחניות יוסף יזכה להיות המשפיע הגדול משום שיוסף הצדיק יראה את אחיו כ"כוכבים" מאירים גם אחרי כל מה שיעוללו לו, ובמקום לנטור להם טינה עד עולם על שניתקו אותו מאביו האוהב וזרקו אותו למצרים, יאמר "לא אתם מכרתם אותי הנה, כי האלקים", ה' שם אותי במצרים, לא עשיתם לי שום דבר רע, הכל היה מאת ה', ואתם כוכבים צדיקים ואין בלבי עליכם. שבת שלום.

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען (לז, א)
אומר רש"י: "ביקש יעקב לישב בשלוה קפץ עליו רוגזו של יוסף, אמר הקב"ה, לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעולם הבא, אלא שמבקשין לישב בשלוה בעולם הזה".

וצריך להבין איפה כתוב בפסוק שיעקב רצה לשבת בשלוה, ומה היא אותה שלוה שביקש יעקב להשיג.

לאבות הקדושים היו הנהגות שונות: אברהם אבינו מידתו היא "מידת החסד". הנהגתו הייתה להתעסק גם עם הדברים הנמוכים, לקרב את כל סוגי האנשים. באו לאהלו שלשה ערבים שמשתחוים לאבק שברגליהם, והכניס אותם והאכילם במטרה לקרוב לעבודת ה'. ה' העביר אותו ניסיונות קשים, יד למצרים, נלחם בארבעת המלכים, ניסיון העקדה וכו'.

יצחק אבינו הוא מידת היראה שעניינה הימנעות מכניסה לניסיונות ככל שאפשר, מחשש שמא יעבור ויכשל חלילה, יצחק היה יושב בביתו ועוסק בעבודת ה' האישית הפנימית שלו. ה' אמר ליצחק "גור בארץ הזאת", כתוב בספרים הקדושים ש"גור" זה לשון מגור ופחד - יראה. העבודה שלך היא לא לרדת למצרים, למקומות הנמוכים, לניסיונות עם אנשים, תפקידך הוא עבודה פנימית של יראת שמים.

א י א פ ש ר
ל ה ת ח מ ק
מזה, זה התפקיד
שלך, להיות בארץ
כנען, "כנעו"
לניסיונות שה'
מביא לך, ובכל
מצב לעבדו
כרצונו.

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו" יעקב ראה את הנהגת אביו במידת היראה - "מגורי אביו" - ושאל גם כן לשבת כך בשלוה בביתו, לעבוד את ה' עבודה פנימית ולא להתמודד עם הסביבה העוינת כמו שקרה לו עד אז, שנאלץ להתמודד עם לבן הרמאי ועשו והמעשה עם שכם. יעקב הגיע לארץ ישראל וחשב שמעכשיו יוכל להתנהג כמו יצחק אביו.

אבל לא היה זה רצונו ה' מיעקב: ה' רצה שיעקב יהיה מידת "תפארת" - שילוב של 'חסד' ו'גבורה', מצד אחד יעקב הוא איש תם ישב אהלים, דומה ליצחק בהשקעה בעבודה רוחנית פנימית. ומאידך יעקב היה צריך להתמודד עם לבן, עם עשו ועם שכם בן חמור, בזה דומה הוא לאברהם שהתמודד עם ניסיונות

לרפואת נועה בת גילה | לע"נ: נועם בן ארז וענבה | הודיה בת עידית | יוחאי חי בן מרים הי"ד | שלמה (סולמון) בן ברכה ברפה | אמי מורתי יונה נגמה בת שמעה ושמועון סעיד | שרה בת מרים | דרור בן שרה ז"ל

זמני השבת		
זמני	ניחה	ציאה
17:50	17:19	16:11
17:53	17:21	16:19
17:52	17:20	16:04
17:55	17:22	16:15

סכר ייחודי שייצא בקרוב

עם כותבי הרב על מגילת פורים שיופץ בכס ביות, בית מדרש ובית כנסת.

להנצחת שמות בספר או רכישת כמות להפצה חייגו:

עומר 052-7163882 | אברהם 052-2258276

הדרך להאיר

חברת מיוחדת להנחה

הכוללת שיחות של הרב, ברכות ותוספות ייחודיות להזמנות: עומרי 052-7163882 | אברהם 052-2258276

לזכות ביצועות דרך הצדיק

מקושרים אליי כי השפע לעולם עובר דרכי. חבל, אתם תפסידו...", אבל אָחיו לא שמעו לו אלא זרקו אותו לבור ולאחר מכן מכרו אותו לַמְצָרִים...

מה התוצאה? וַיֵּרֶד יְהוָה מֵאֶת אָחיו - ישנה ירידה רוחנית כי הם נפרדו מהצדיק, מכרו אותו, שלחו אותו. ולא רק שיש ירידה רוחנית אלא יש גם ירידה גשמית - "כִּי כָבֵד הִרְעָב בְּאָרֶץ פְּנֵעוּ", אין אוכל...

יעקב מבקש מהשבטים לרדת מצרימה ולהביא אוכל. אומר יעקב: "אין ברירה. אתם חייבים לרדת מצרימה, כנראה ששם נמצא צדיק האמת ואתם חייבים להיות מקושרים אליו..."

יש פה יסוד ענק. חייבים להיות מקושרים לצדיק. לנסוע לציון שלהם, ללמוד את הדרך שהצדיקים הנחילו לנו ולעבוד איתה, ולדעת שאם אנחנו זוכים לעשות משהו זה בזכות הצדיקים הגדולים שמתפללים עלינו.

חוץ מזה שבזכות הצדיקים אנחנו זוכים לישועות, זו גם נקודה מאוד חינוכית, כי כשילדים שומעים בבית את המושג "צדיקים" וסיפורי צדיקים - זה מכניס להם כיסופים וערגה ללמוד מהצדיקים הללו...

אבל למה דווקא יוסף הוא הצדיק שדרכו יורד השפע? למה יוסף הוא הצניור שמכלכל את אחיו? מה מיוחד בו? הרב ישראל דב בער מווילעלדניק זיע"א, אמר שבאמת יש הרבה צדיקים... יש צדיקים שהם באמת צדיקים, אבל הם צדיקים לעצמם בתוך ד' אמותיהם. הם לומדים בבית המדרש, אבל הם לא מסוגלים להכיל בתוכם את כל עם ישראל. הם יכולים להכיל רק את האנשים הטובים, וכשהם רואים או שומעים על מישהו שלילי, למשל מישהו שמחלל שבת - הם לא מוכנים לשמוע עליו, הם לא יכולים לסבול שיש מישהו שהוא לא בסדר...

אבל ישנם צדיקים שנקראים "צדיק יסוד עולם" - הוא יסוד של כל העולם, הוא מכיל את כל העולם בתוכו. גם כשהוא רואה מישהו שלילי, הוא מיד 'מתחבר' אליו ואומר: "אני בדיוק כמוהו, אני לא יותר טוב ממנו, וזה שאני לא עושה את מה שהוא עושה - אלו הרחמים של ה'...", השפע לעולם יורד דרך צדיק שמכיל את כל העולם.

ה"שארית ישראל" כתב זאת בנוגע למאמר חז"ל במסכת חגיגה "סומא באחת מעיניו פטור מן הראייה" - זו הלכה לגבי עלייה לרגל, אם יש אדם שהוא עיוור בעין אחת, הוא פטור מלעלות ברגל

פְּסִים כשעכשיו הכל בסדר? מה היה דחוף ליעקב אבינו לרמוז לו על העתיד שלו?

"תפארת שלמה" מרדומסק זיע"א אומר יסוד מאוד יפה וחשוב.

הוא אומר שהיה ויכוח רציני ביותר בין יוסף לאָחיו. יוסף חולם שני חלומות, וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי, "שְׁמַעוּ" - כלומר תקבלו ממני לטובתכם. כמו שכתוב וַשְׁמַע יִשְׂרָאֵל - כלומר "תקבל ישראל".

בחלום הראשון כתוב: "וְהָיָה אֲנַחְנוּ מֵאֲלֵמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהָיָה קָמָה אֲלֵמֵי וְגַם נִצְבָּה וְהָיָה תִּסְבִּינָה אֲלֵמֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶינּוּ לְאֲלֵמֵי".

ובחלום השני כתוב: "וְהָיָה הַשָּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאֶחָד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִיִּים לִי". אומר ה"תפארת שלמה" שאָחיו של יוסף טענו "הואיל ואנחנו צדיקים, אנחנו כבר לא צריכים שיהיה מעלינו צדיק, אנחנו לא אמורים להיות כפופים לצדיק, אנחנו כבר ברמה גבוהה, אנחנו יכולים להסתדר ישירות עם בורא עולם..."

יוסף אומר לאָחיו: "יש לכם טעות. גם אתם ברמה הגבוהה שלכם צריכים להיות מבוטלים ומקושרים לצדיק, השפע יורד לעולם דרך הצניור של הצדיק..."

וכך גם מסביר "הבעל שם טוב" את הגמרא: "כל העולם כולו ניוון בשביל חנינא בני, וחנינא בני דיו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת".

אומר "הבעל שם טוב" לא כתוב "בְּשִׁבְלִי" - אלא "בְּשִׁבְלִי" של חנינא בן דוסא - צדיק הדור, הוא הצניור שדרכו יורד השפע לעולם.

אָחיו של יוסף טוענים: "מה פתאום?! אנחנו לא צריכים לא אותך ולא צדיקים! אנחנו מסתדרים בכוחות עצמנו".

"וַיֵּלְכוּ אָחָיו לְרַעוּת אֶת צֶאֱן אֲבִיהֶם בְּשִׂכְם" - אומר רש"י במקום: "הלכו לרעות את עצמם", כלומר "אנחנו מסתדרים בכוחות עצמנו, אנחנו לא צריכים את יוסף...", יוסף אומר להם: "תקשיבו, אני לא מחפש להשתלט עליכם, אלא לטובתכם כדי שיהיה לכם שפע גשמי..."

האלומות מרמזות לפרנסה, זהו שפע גשמי. השמש והירח מרמזות למידות טובות, יראת שמיים, תורה ומצוות, זהו שפע רוחני. יוסף אומר לאחים שלו שהם צריכים להשתחוות לו, כלומר להיכנע לצדיק האמת.

אתה חייב להיות מקושר לצדיק בכך שאתה הולך אחריו - "חייב אדם להקביל פני רבו ברגל" - ואם הוא נפטר אתה צריך לנסוע לציון שלו.

והכי חשוב זה ללכת בדרכיו של הצדיק, להיות מקושר אליו לפי היסוד וההכוונה שהביא לעולם. ולכן אומר יוסף לאָחיו "כדאי לכם להיות

"אֵלֶּה תִּלְדוּת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רַעְיָה אֶת אָחָיו בְּצֶאֱן וְהוּא נֶעַר אֶת בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתְּם רַעְיָה אֶל אֲבִיהֶם". אומר המדרש שהיה צריך להיות כתוב רועה "עם" אָחיו בצאן, למה כתוב "רַעְיָה אֶת אָחָיו בְּצֶאֱן"?

דבר נוסף, כתוב "וְהוּא נֶעַר אֶת בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתְּם רַעְיָה אֶל אֲבִיהֶם" - מפרש רש"י במקום "כל רעה שהיה רואה באחיו בני לאה היה מגיד לאביו".

השאלה היא למה יעקב אבינו מקבל את הלשון הרע שדיבר יוסף על אָחיו? כמוכן, שבפשטות יש בכך תועלת והיא כדי שיעקב יוכיח אותם, אבל עדיין זה פלא עצום!

"וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו" - שואל "אור החיים" הקדוש מה הכוונה "מִכָּל בְּנָיו"? ועונה שאם תיקח את כל השבטים ביחד ותאסוף את כל האהבה של יעקב אליהם למקום אחד, ותשים מול זה את האהבה של יעקב ליוסף - הוא אהב יותר את יוסף. השאלה היא מה מצאת ביוסף שאתה כל כך אוהב אותו יותר מכולם?

דבר נוסף, כתוב "כִּי בֶן זָקָנִים הוּא לו" - הרי יוסף לא היה רועה צאן, הוא היה כל הזמן אצל אביו - יעקב אבינו, ואומר התרגום: "אָרִי בר חכים הוא ליה", ורש"י עצמו אומר במקום בשם התרגום "בֶּן זָקָנִים": "בן חכם, וכל מה שלמד מִשֶׁם וְעָבַר מִסֵּר לו". יוסף כל הזמן לומד מיעקב אבינו, הוא צמוד ליעקב וכיצד כתוב שהוא "רַעְיָה אֶת אָחָיו בְּצֶאֱן"? "וַיִּשְׂרָאֵל אֶהָב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בְּנָיו כִּי בֶן זָקָנִים הוּא לוֹ וְעֵשָׂה לוֹ כְּתַנְתָּ פְּסִים" - אומר רש"י במקום: "על שם צרותיו, שנמכר לפוטיפר, סוחרים, ישמעאלים ולמדנים".

יעקב רומז ליוסף בְּכַתְּנַת הַפְּסִים מה מחכה לו, אבל "דָּיָה לְצָרָה בְּשַׁעֲתָהּ", למה לתת לו כְּתַנְתָּ

כל מה שחשוב לכם בדרך הבעל שם טוב

ייעוץ אישי עם הרב: 050-3739010 שלומי

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב: 03-30-90900

להקדשת עלון ולתרומות: 055-981-4913

מענה אנושי א'-ה' בין השעות 9:00-15:00 בטלפון: 03-30-90900 שלוחה 0 055-9814913

קבלת עלון וחיזוקים ישירות למייל: derech.alon@gmail.com

קו סיפורי הילדים: 08-919-0090

הזמנת שיעורים ברחבי הארץ:

שלומי 050-3739010 | אברהם 052-2258276

גלו את טעמה המתוק של התורה

בואו להצטרף אלינו ללימוד חווייתי בכולל הערב החדש של 'דרך הבעל שם טוב'!

בית המדרש 'פני אהרון', רחוב האדמור מקוצק 20, בני ברק

כל ערב 21:00-22:30 | ר' נאור: 055-669-6727 | ר' אברהם: 052-225-8276

הנציח יקיריכם באור התורה

הזדמנות מיוחדת להקדיש את לימוד התורה לעילוי נשמת יקיריכם או לרפואה והצלחה.

בסוף כל יום:

מי שברך לתורמים ואזמרת נשמות לנפטרים

שאל את הרב

לשאלות לרב ניתן לפנות גם במייל:

ask@bshemtov.co.il

הקשית והמכל

פינת הסיפור: מכל גדול מלא כל טוב מכיל נוזל זהב טהור. מחובר למכל הזה קשית (אשת חיל שלכם) כמו צינור שמעביר את נוזל הזהב מהמכל החוצה לעולם.

בתוך הקשית הזאת יש אוויר/אין/כולם ככל שהקשית יותר ריקה כך אפשר להעביר את הנוזל הזהב מהמכל החוצה לעולם

אם הקשית הזאת מחליטה יום אחד שהיא מלאה בכל טוב מעצמה! מעצם קיומה! שהיא למעשה מנפיקה מעצמה זהב החוצה לעולם.

תנחשו מה? ובכן למענה, יאלץ המכל להפסיק להזרים דרכה זהב לעולם. בהתחלה הקשית תיבהל

אמלה ואבאלה מה עובר עלי? מה קורה לי? למה אני מרגישה ריקנות כזאת?

העולם מבחוש גמיע לקשית ומבקש ממנה זהב כמו מקודם כמו שהייתה רגילה לתת והיא מלאת בושא ועצב אומרת להם מצטערת אין לי כלום לתת

הקשית עוברת כאבים וייסורים, הקשית כמעט נשברת (היא אפילו מחפשת גב של גמל בכדי לשבור ולהאשים אותו במקום לקחת אחריות...)

גם המכל מתגעגע לקשית שלו שדרכה הוא חילק זהב לעולם אבל דרך הייסורים היא תלמד שהיא בסך הכל קשית שמעבירה זהב

ולא מייצרת זהב בעצמה(ענווה אשת חיל ענווה) **יום אחד השם מרחם על הקשית הזאת ונותן לה לשמוע שיעור של דרך הבעל שם טוב הקדוש**

בשיעור הרב שם צעק (תגידו מה שתנידו בלי הצעקות האלו הקשית הזאת לא קולטת)

"את מצד עצמך רק קשית! כלום!
כל מה שעובר דרכך לעולם זה מהמכל ועד שלא תביני את זה תמשיכי לסבול תעשי על עצמך עבודה"

הקשית הרימה עיניים למכל וביקשה: אני מבינה שאני בעולם הזה רק קשית ואני כלום ממש אין אפשר עזרה? ותנחשו מה?

ההכרה הזאת שהיא אין משם ממש משם הגיעה העזרה שלה (מאין יבוא עזרי)
המכל אוהב את הקשית שלו אהבת עולם הוא חיבר אותה אליו והיא המשיכה לתת דרכו את הזהב לעולם

וכשהיא נתקלת בקשית אחרת "סתומה" או "שבורה" היא מרחמת, עוזרת ומתפללת עליה

קוראים יקרים השם העביר אותי גל של ייסורים גאוה באמונה שלי= קיבלתי חרדה

גאוה בבריאות שלי= קיבלתי שומנים בדם אין תחום שבו לא חשבתי שכוחי ועוצם ידי הביאו לי את הזהב הזה שלא עברתי ייסורים עליו

אם לא הייתה לי את דרך הבעל שם טוב הייתה עכשיו בעולם קשית "סתומה" ו"שבורה"

אנא כנסו לשיעורים זה מציל חיים ממש

שלם טלום

דבר ראשון, בהנחיית הורים אין כללים. בחינוך כזה לא נכון לומר שעם ילדים צריך ללכת קשה או להיות רך, אלא כל מקרה לגופו. אתה לא יכול לדעת מה נכון אלא רק להתפלל לסיעתא דשמיא- כשאתה רואה פגם אצל הבן שלך, במקום לצעוק עליו - קודם כל תלמד שאתה כמוהו, שאתה לא יותר טוב ממנו, רק שבפועל ה' מציל אותך.

כך מתחברים אל ה', ברגע שהבנת שאתה בדיוק כמו הבן שלך ורק ה' מציל אותך מלהתנהג כמוהו - אז תראה את ההארה והתובנה מה עליך לעשות.

אם אני כהורה לא אחנך את עצמי ולא אהיה מחובר לבורא עולם, לא אלמד שיש כאן מסר בשבילי אלא ישר יטיף מוסר לילד, אצעק עליו או יעיף אותו - אין פה סיעתא דשמיא, מכזה סיפור יוצאים נזקים כי אין כאן חיבור אל ה'...

קודם כל, תעלה הכל לה', תלמד מהסיפור הזה שה' רוצה ללמד אותך שגם אתה כזה.

כל רגע ורגע אנחנו מקבלים את הרחמים של ה' מחדש.

כשאדם זוכר את זה- הוא זוכה לשפע גדול ורואה סיעתא דשמיא.

"וַיִּשְׁׁאֵל אֶהָב אֶת יוֹסֵף מִפֶּלֶל בְּנָיו כִּי בֶן זָקֵנִים הוּא לוֹ".

חכמה זה "כח" "מה"? יוסף הגיע אל ה"מה"- "מה אנו ומה חיינו?"

אומר רש"י "כל מה שלמד משם ועבר מסר לו". אלא, היו שתי בתי מדרשות: ה'שם' של האדם מלמד על המהות שלו, בבית מדרשו של שם למדו איך להגיע לשפלות וענווה דרך המהות שלך. תסתכל לתוך הנפש שלך, לפנימיות שלך ותגלה דרך המחשבות והרצונות שלך את השלילה שלך.

בבית מדרשו של יעקב למדו איך להגיע לשפלות מדברים שאתה רואה מהעבר השני, לא מעצמך- אלא גם ממה שאתה רואה אצל הזולת. תלמד ממה שאתה רואה מעבר לכביש- "גם אתה כזה...", יעקב לימד את יוסף איך להגיע לענווה ושפלות דרך המהות שלו וגם דרך מה שהוא ראה אצל השני.

המסר של הפרשה הוא להיות מקושר לצדיקים. מי הצדיק שדרכו יורד השפע לעולם? "צדיק יסוד עולם"- שכל פגם שהוא רואה אצל השני הוא לומד שגם הוא כזה.

אנחנו צריכים תמיד לזכור שאם אנחנו רוצים ישועות עם הילדים, הבעל או הפרנסה, זה רק דרך ההתקשרות לצדיקי אמת- ללכת בדרכם בהכנעה וענווה, ואז נזכה לכל הישועות.

שבת שלום.

לבית המקדש.

מחבר "שארית ישראל" אומר "סומא בעין אחת"- כלומר הוא צדיק שרואה רק בעין אחת, 'רואה' רק בעין ימין, אבל בעין שמאל הוא 'לא רואה'...

שמאל מסמל את השלילה וצדיק זה לא יכול לראות את השלילי שיש באחר - אז הוא "פטור מן הראייה"- דרכו לא יכול לרדת שפע לעולם...

"אֵלֶּה תִּלְדוּת יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן שִׁבְעַ עָשָׂר שָׁנָה הָיָה רָעָה אֶת אָחָיו בְּצֹאן"- יוסף לא היה סתם רועה צאן, אלא "רָעָה אֶת אָחָיו", הוא היה המנהיג של האחים שלו, כמו רועה ששומר על הצאן, הוא התחבר לכולם, הוא הצליח להכיל אותם- "רָעָה אֶת אָחָיו". ואיך הוא עשה זאת? "בְּצֹאן"- צאן מסמל הכנעה, שפלות וענווה, הוא הלך בדרך של שפלות, יוסף התחבר בפנימיות לכל אחד מהאחים שלו ולמד ממעשיהם את שפלותו שגם הוא כזה, וזה שהוא לא חוטא בפועל אלו הרחמים של ה'.

"וְהוּא נָעַר אֶת בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת בְּנֵי זְלֶפְחָה נְשֵׂי אֶבְיֹוֹ"- שפלות וענווה שגם באה לידי ביטוי בפועל- במעשים - כמו שאומר המדרש: "היו השבטים מזלזלים בבני השפחות ויוסף עומד ומשמשם כעבד": "אתה רוצה שאכין לך נס כפה?" "אפשר לצחצח לך את הנעליים?"

צנוע ועניו שלא רק מדבר, אלא גם עושה. יוסף הוא הכי קטן, הכי נמוך ושפל, הוא משפיל את עצמו.

"וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דִּבְרֵת רָעָה אֶל אֶבְיָהֶם"- אומר ה"דגל מחנה אפרים" שמקודם כתוב: "וְהוּא נָעַר אֶת בְּנֵי בְלָהָה וְאֶת בְּנֵי זְלֶפְחָה נְשֵׂי אֶבְיֹוֹ",

ופה בפסוק כתוב "אֶל אֶבְיָהֶם", היה צריך להיות כתוב "אֶל אֶבְיֹוֹ", ולמה כתוב "אֶל אֶבְיָהֶם"?

אומר ה"דגל מחנה אפרים" "אֶבְיָהֶם" שבשמיים, כל רע שהוא ראה אצל אָחָיו הוא העלה לה': "ה', אתה רואה את הרע שלו? זה כדי שאני אלמד שגם אני כזה, וכשאני לא כזה בפועל, אלו הרחמים שלך...", כך הוא לקח את כל הרע שראה בָּאָחָיו והעלה את זה למעלה, אז הוא הכיל את כולם בתוכו: "אני בדיוק כמותם!"

בגלל זה יעקב אבינו אהב את יוסף, יעקב אבינו אמר לו: "יוסף, אני אוהב אותך כי אתה לומד מכל בניי על עצמך", יש פה "צדיק יסוד עולם" כי הוא לומד מכולם על עצמו.

אנשים לומדים חינוך בכל מיני מקומות, מכל מיני פסיכולוגים שלמדו באוניברסיטה שמקבלת את ידיעותיה מחכמות וממחקרים של גויים, ומשם מגיעים לכל מיני תובנות בענייני חינוך...

תדעו לכם שאין שום קשר בין חינוך של גוי לחינוך של יהודי.

מצטרפים למשפחת המפיצים

של 'דרך הבעל שם טוב'!

בואו להיות חלק מהאור ופתחו נקודת הפצה חדשה בעירכם

עומר: 052-7163882 | אברהם: 052-2258276

מטיפלת רגשית

עפ"י דרך הבעל שם טוב

052-5732470

08-919-0090

צוּרֵי מִתְחִיל לְהִיּוֹת נְחֻמְד יוֹתֵר פֶּרֶק ב'

צוּרֵי הוּא בָחוּר מְמַרְמֵר וְנָרְוָן, וְלָכֵן הַחֲבָרִים מִתְרַחֲקִים מִמּוֹנו. קְבוּצַת בָּחוּרִים מְהִישִׁיבָה שֶׁלוֹ נִסְעָה לְשַׁבֵּת בְּמְרוֹן בִּלְעָדָיו. רַב בֵּית הַנֶּחֱסֵת רוֹאֶה אֶת הָעֲצָבוֹת שֶׁל צוּרֵי וּמְזַמֵּין אוֹתוֹ לְבֵיתוֹ.

צוּרֵי הַבֵּיט בָּרַב וְלֹא הַבֵּינ. "אֵיךְ הֵרַב יוֹדֵעַ שְׁאֵינִי מְצַבְּרָח? אֵיךְ כָּלֵם רֹאִים? הַפְּנִים שְׁלִי שְׁקוּפּוֹת כָּל כֶּךָ? כָּלֵם אֹמְרִים לִי שְׁאֵינִי נִרְאֶה מְצַבְּרָח וְדִכְאוֹנִי. אֵינִי רוֹצֶה לְדַעַת! אֵיפֹה רֹאִים אֶת זֶה עֲלֵי? בְּאִפֵּי? אוֹלֵי אֵינִי אֶעֱשֶׂה נִתּוּחַ בְּאִפֵּי?..."

הֵרַב הִנִּיף אֶת יָדוֹ, "זֶה פְּשׁוּט, רֹאִים עַל הָעֵינַיִם שֶׁלָּךְ. הָעֵינַיִם שֶׁלָּךְ מִשְׁדָּרוֹת דְּכֹאוֹן. אֵינִי צוֹדֵק?" צוּרֵי הִשְׁפִּיל אֶת עֵינָיו. "הֵרַב צוֹדֵק כֵּן כֶּךָ... אֲבָל אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ לְצַאֵת מִזֶּה. הַחֲבָרִים אֵינִם אוֹהֲבִים אוֹתִי. הַשֶּׁבֶת קְבוּצָה גְּדוּלָה שֶׁל חֲבָרִים נִסְעוּ לְמְרוֹן, וְאוֹתִי לֹא רָצוּ לְצַרֵּף, בְּטֻעֲנָה שְׁאֵינִי הוֹרֵס לָהֶם אֶת הָאֵוִירָה. הֵרַב, אֵינִי כָּבֵר מִתְחִיל לְהִתִּיאֵשׁ, אֵיךְ אֲצִלִּיחַ לְעֵצֵר אֶת זֶה?"

הֵרַב הַבֵּיט עִמָּק בְּעֵינָיו, "לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה זֶה לֹא רַק לְחַיָּה, זֶה לְסִדֵּר לְעֲצֻמָּךְ אֶת הַפְּחֻשְׁבָּה.

תַּכְנִיס אֶת בּוֹרָא עוֹלָם לְחַיִּים שֶׁלָּךְ. עַל כָּל דְּבָר שֶׁקוֹרָה לָּךְ, אֶתָּה צָרִיךְ לְהִגִּיד לְעֲצֻמָּךְ שְׁזֶה רָצוֹן ה', וְאִם זֶה רָצוֹן ה' - אַז זֶה בּוֹדֵאֵי לְטוֹבָה. הַבִּנְתֵּי אוֹתִי?" הֵרַב הָאֵט אֶת צַעְדָיו, וְהוֹסִיף, "אֶתָּה בְּעֲצָבוֹת כִּי אֵינְךָ נוֹתֵן מְקוֹם לְבוֹרָא הָעוֹלָם בְּחַיִּים שֶׁלָּךְ. תַּכְנִיס אוֹתוֹ לְחַיִּים שֶׁלָּךְ, אִם קוֹרָה לָּךְ מִקֵּרָה מְעַצְבָּן, תִּזְכָּר שֶׁלֹּא הַחֲבָרִים וְלֹא הוֹרוֹרִים גְּרָמּוּ לָּךְ, וְאִין סָבָה לְהִתְלוֹנֵן וְלְהִתְעַצְבָּן, כִּי ה' עָשָׂה אֶת זֶה לְטוֹבְתָךְ. כְּשֶׁתִּבִּין אֶת זֶה, תַּכְנִס לְחַיֵּיךְ שִׁמְחָה עֲצוּמָה!" הַבֵּיטִיחַ הֵרַב.

"מִי עָשָׂה שֶׁהַחֲבָרִים יִסְעוּ לְמְרוֹן בִּלְעָדָיךְ? ה'! זֶה לֹא שֶׁהַחֲבָרִים עָזְבוּ אוֹתְךָ וּפְגַעוּ בָּךְ, זֶה ה' שֶׁעָשָׂה אֶת זֶה לְטוֹבְתָךְ!"
"אֲבָל לְמָה?" הִקְשָׁה צוּרֵי, "לְמָה ה' עוֹשֶׂה אֶת זֶה? מָה הוּא רוֹצֶה מִמֶּנִּי?"

"ה' רוֹצֶה שֶׁתִּרְאֶה שְׂאֵתָה לֹא יְכוֹל בִּלְעָדָיו, וְרַק הוּא יְכוֹל לְשִׁמַּח אוֹתְךָ!" הַמְּשִׁיךְ הֵרַב לְחֻזֵּק אוֹתוֹ, וְהֵם כְּשֶׁלְּבָבוֹ שֶׁל צוּרֵי קֵל יוֹתֵר.

נִפְרְדוּ, בְּתַפְלַת שְׁחָרִית לְמִחְרַת, עֵינָיו שֶׁל צוּרֵי הָיוּ בְּהִירוֹת יוֹתֵר. הוּא נִגַּשׁ אַחֲרַי הַתְּפִלָּה לְרַב, וְסָפֵר, "כָּל הַלֵּילָה חֲשַׁבְתִּי עַל מָה שֶׁהֵרַב אָמַר, אֵיךְ לֹא חֲשַׁבְתִּי עַל זֶה בְּעַצְמִי? אֵינִי בָחוּר וְשִׁיבָה כָּבֵד שְׂנִימִם!" לֹא נוֹרָא, הִרְגִּיעַ אוֹתוֹ הֵרַב, "הָעֵקֶר שֶׁעָשִׂנוּ אֶתָּה יוֹדֵעַ אֶת זֶה, בּוֹא נִרְאֶה אוֹתְךָ מִתְחִיל לְחַיּוֹת כְּרָל!"

צוּרֵי הִנְהָה. "יִישֵׁר כּוֹחַ! הֵרַב חֻזַּק אוֹתִי מְאוֹד! אֵיךְ אֵינִי יְכוֹל לְהוֹדוֹת לְרַב?"

"אֵל תוֹדָה לִי", בִּטַל הֵרַב, "בוֹרָא הָעוֹלָם נָתַן לִי אֶת הַבִּינָה לְקֵלֵט

שְׂאֵתָה עֲצוּב וְלִנְסוֹת לְעֵזֵר לָּךְ".
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן חֲזַר צוּרֵי לְיִשִּׁיבָה. הַחֲבָרִים שֶׁנִּסְעוּ לְמְרוֹן חֲזְרוּ גַם הֵם, מְלֵאֵי חַיּוֹת.

הֵם לֹא רָצוּ בְּכָלֵל לְהִתְקַרֵּב לְצוּרֵי וְלְסָפֵר לוֹ אֵיזוֹ שַׁבֵּת מִיִּחְדַּת הַיְּתֵה, אֲבָל צוּרֵי נִגַּשׁ אֲלֵיהֶם, "בְּקֵר טוֹב, מָה שְׁלּוֹמְכֶם? אֵיךְ הַיְּתֵה שַׁבֵּת?" הֵם הַבֵּיטוּ בוֹ בְּמִבְט מוֹזֵר. צוּרֵי מַחִיר וְאוֹמֵר שֶׁלּוֹם! בְּתַחֲלָה הֵם נִסוּ לְהִתְחַמֵּק מִלְּסָפֵר לוֹ. בְּשִׁבִּיל מָה לְעַצְבָּן אוֹתוֹ? לְגֵרֵם לוֹ לְהִתְלוֹנֵן וְלְהִתְבַּכֵּן? אֲבָל צוּרֵי הִתְעַקֵּשׁ, וְכַלִּית בְּרָרָה הֵם סָפְרוּ כַּמָּה טוֹב הַיָּה לָהֶם וְכִמָּה הֵם נִהְנוּ בַּיְחָד.

אִם עַד עַכְשָׁו הַחֲבָרִים הַתְּפִלָּאוּ, הִרִי שֶׁלְשִׁמְעָה תְּגוּבָתוֹ שֶׁל צוּרֵי, הֵם כָּבֵד הֵיוּ הַמוּמִיִּם מִמֶּשׁ.

"וְאוֹ! צָהֵל צוּרֵי, אֵינִי שִׁמַּח בְּשִׁבִּילְכֶם! נְחֻמְד לִי כָּל כֶּךָ לְשִׁמְעָה שְׂנִינְיָתְכֶם! אֵינִי רוֹאֶה שְׂאֵתְכֶם מִמֶּשׁ חֲבָרָה'מִנִּים!" בְּמְקוֹם לְהִתְעַצְבָּן וְלִרְטוֹן, הַמְּשִׁיךְ צוּרֵי לְהִתְעַנֵּן בְּחַיּוֹת שֶׁעָבְרוּ, וְאִפְלוּ הַחֲמִיּא לְשִׁלְמָה עַל הָאֲרָגוֹן הַנְּפִלָּא שֶׁל הַשַּׁבֵּת.

הַחֲבָרִים הַחֲלִיפוּ בִּינֵיהֶם מְבִטִים תְּמָהִים. פַּעַם רֵאשׁוֹנָה שֶׁהֵם נִתְקַלְּמִים בְּתַגּוּבָה נְחֻמְדָּה כְּזוֹ מְצוּרֵי. בְּרֵאשׁ שֶׁל כָּלֵם חֲלָפָה מִחֻשְׁבָּה זֶה: 'אִם הֵינּוּ יוֹדְעִים שֶׁהוּא נְחֻמְד כָּל כֶּךָ, הֵינּוּ שִׁמְחִים לְהַזְמִיין אוֹתוֹ לְשַׁבֵּת!'

בְּחֻפְזַת 'בֵּין הַזְמִינִים' הַחֲלִיטוּ הַחֲבָרִים בְּיִשִּׁיבָה לְאֲרָגוֹן שׁוֹב נְסִיעָה לְשַׁבֵּת. הַפַּעַם, לֹא חֲשָׁבוּ פַעֲמִים וְהִזְמִינוּ אֶת צוּרֵי.

הֵם שִׁכְרוּ צִימְרִים וְיָצְאוּ לְדֶרֶךְ. אֲבָל מֵיֵד כְּשֶׁהֵם יָצְאוּ, הִכַּל הַשְּׁתַּבֵּשׁ. הַדֶּרֶךְ הַיְּתֵה עֲמוּסָה וּפְקוּקָה, הַצִּימְרִים קְטִינִים וּמְזֻנְחִים, וְהַאֲכָל הָיָה מְקַלְקֵל... כָּלֵם הָיוּ נִרְגָּזִים וְעֲצָבִיִּים.

"אֵין לָנוּ מִזֵּד הַשַּׁבֵּת!"
"חִבְל שְׁבָאנוּ לְפָה, אֵיזוֹ טֻעוֹת עָשִׂינוּ."
"סִתְּמַם בְּזַבְּזָנוּ כֶּסֶף!"

רַק מִיִּשְׁהוּ אַחַד נוֹתֵר שֶׁלוֹ וְשִׁמַּח. צוּרֵי.

הוּא הִרְגִּיעַ אֶת כָּלֵם, עוֹדֵד אוֹתָם, וְהִזְכִּיר שְׁזֶה רָצוֹן ה', וְרַק לְטוֹבְתָם. מְלוֹתָיו הַטּוֹבוֹת שֶׁל צוּרֵי פִעְלָיו אֶת פִּעְלָתָם, וְהַשַּׁבֵּת חֲלָפָה בְּטוֹב וּבְנֻעָמִים. הַתְּקִלּוֹת שֶׁהִתְרַחְשׁוּ לֹא הִצְלִיחוּ לְהַעֲכִיר אֶת הָאֵוִירָה, בְּזִכּוֹת מִמְּצִיּוֹ שֶׁל צוּרֵי, וְכָלֵם נִדְּבָקוּ בְּהִסְתַּכְּלוֹתוֹ הַחַיּוּבִית.

בְּמוֹצָאֵי שַׁבֵּת, הַחֲבָרִים לֹא הִצְלִיחוּ לְהִתְאַפֵּק וְאָמְרוּ בְּהִתְפַּעְלוֹת, "צוּרֵי, נָס שְׁבָאתָ אֲתָנוּ, הַצְּלֵתָ אֶת הַמְּצַב! אֲבָל אֵיךְ הַשְּׁתַּנִּית כָּל כֶּךָ? הִרִי הֵייתָ בְּדִיּוֹק הַהִפְּךָ מִמָּה שְׂאֵתָה הַיּוֹם!"
צוּרֵי בָּלַע חִיָּה.

הַתְּשׁוּבָה הַיְּתֵה בְּרוּרָה לוֹ. אִם הוֹלְכִים בְּאִמּוֹנָה אַחֲרַי בּוֹרָא עוֹלָם, יִזְכָּרֵם שֶׁהִכַּל מִמֶּנּוּ וְהִכַּל לְטוֹבָה - זְוָכִים לְרָאוֹת רַק אֶת הַטּוֹב בְּחַיִּים!

לְהַאֲזִינָה לְסָפֵר בְּקוֹ 'לֵידִים בְּדֶרֶךְ': חִינּוּ 08-9190090 וְבַחֲרוּ אֶת מְסַפֵּר הַסְּפוּר הַמוּפִיעַ בְּעֵנָן שֶׁמַּעַל הַכּוֹתֶרֶת.

כָּל בֵּית בִּישׂרָאֵל
פוֹתַח אֶת כָּל הַקּוּוִים
לְכָל בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה

לְהַצְּטֵרְפוֹת חִיגְרוֹ: 08-9190090

19 תמונות
1717

*שימו לב במידה ואינכם יכולים לעמוד בתשלומים, אנא צרו עמונו קשר. אנחנו פותחים לכולם את הקווים

